

instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău)
jud.Maria Moraru

DECIZIE

26 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

președintele ședinței, judecătorul:

Tatiana Vieru

judecătorii:

Oleg Sternioală, Nicolae Craiu

examinând recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Beton Service”, în cauza privind derularea procesului de insolabilitate a Societății cu Răspundere Limitată „Jurdecor Construct”, împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 30 ianuarie 2017, prin care a fost admisă parțial contestația depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Beton Service”,

c o n s t a t ă :

La 08 iunie 2016, Societatea Comercială „Tronex-Com” s-a adresat în instanța de judecată în ordine de insolabilitate cu cerere introductivă, privind declararea debitorului „Jurdecor Construct” SRL în stare de insolabilitate și intentarea procedurii de insolabilitate din motivul incapacității de plată a acestuia.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2016, s-a admis cererea introductivă depusă de creditorul SC „Tronex-Com” SRL spre examinare, s-a pus sub observație SC „Jurdecor Construct” SRL prin desemnarea în calitate de administrator provizoriu pe Magnet Victor.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 12 septembrie 2016, s-a intentat procedura simplificată a falimentului față de Societatea cu Răspundere Limitată „Jurdecor Construct”, cu desemnarea în calitate de lichidator pe Magnet Victor.

La 05 octombrie 2016, SRL „Beton Service” a depus cererea validare a creanțelor, solicitând validarea creanței sale formată din datorie de bază în sumă de 631 213,41 lei, penalitate contractuală în mărime de 116 143,38 lei și dobânda de întârziere în sumă de 282 636,6 lei, formată în baza contractului de vânzare-cumpărare a betonului și mortarului nr. 30 V/14 din data de 04 iulie 2014.

Administratorul insolabilității SRL „Jurdecor Construct”, a inclus spre validare creanța creditorului în cauză la rangul V - chirografar, suma de 615 410,28 lei cu titlu de datorie, neincluzând la acest rang suma de 15 803,13 lei, iar suma de 398 779,98 lei cu titlu de dobândă de întârziere și penalitate nu a fost inclusă, instanța de judecată validând creanțele în cauză în modul în care au fost propuse de către administrator.

La 31 octombrie 2016 Societatea cu Răspundere Limitată „Beton Service” a depus contestația asupra tabelului definitiv al creanțelor prezentat de administratorul insolvenței solicitând rectificarea tabelului creanțelor cu admiterea și includerea integral sumei creanței formată din creanțe de rangul V în sumă de 631 213,41 lei, creanțele de rangul VI în sumă de 398 779,98 lei, constituită din penalitatea contractuală cuantumul de 116 143,38 lei și dobânda de întârziere în cuantumul de 282 636, 60 lei drept probe a pretențiilor sale contestatorul a anexat Tranzacția de împăcare 09 iulie 2014, care a fost omologată prin încheierea Judecătoria Strășeni 30 septembrie 2014.

La 20 ianuarie 2017 Societatea cu Răspundere Limitată „Beton Service” a depus contestația concretizată asupra tabelului definitiv al creanțelor prezentat de administratorul insolvenței, solicitând rectificarea tabelului creanțelor cu admiterea includerea integrală a datoriei în sumă totală de 631 213,41 lei, a sumei concretizate a penalității contractuale în cuantumul de 113 235,49 lei și a sumei concretizate a dobânzii de întârziere în cuantumul de 275 240,13 lei.

În susținerea contestației depuse, drept probe a pretențiilor sale invocă prevederile contractuale și facturile fiscale, conform cărora a calculat penalități și dobânda de întârziere și după omologarea tranzacției de împăcare.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 30 ianuarie 2017 s-a admis parțial contestația depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Beton Service” în partea nevalidării sumei de 15 803,13 lei, care rezultă din tranzacția de împăcare a părților din 09 iulie 2014, omologată prin încheierea Judecătoria Strășeni din 30 septembrie 2014 și s-a obligat administratorul insolvenței să rectifice tabelul definitiv al creanțelor și să includă la rangul V din tabelul definitiv al creanțelor în cadrul dosarului de insolvență a SC „Jurdecor Construct” SRL suma de 15 803,13 lei în favoarea SRL „Beton Service”.

S-a respins ca neîntemeiată contestația depusă de SRL „Beton Service” în privința neincluzerii la rangul VI și nevalidării sumei de 113 235,49 lei cu titlu de penalitate și a sumei de 275 240, 13 lei cu titlu de dobândă de întârziere în tabelul definitiv al creanțelor față de masa de plată a SC „Jurdecor Construct” SRL.

La 13 februarie 2017, Societatea cu Răspundere Limitată „Beton Service” a depus cerere de recurs împotriva încheierii instanței de insolvență, solicitând admiterea recursului, casarea parțială a încheierii Curții de Apel Chișinău din 30 ianuarie 2017 în partea ce ține de respingerea contestației cu privire la creanțele de rangul VI referitoare la sumele invocate cu titlu de penalități contractuale și a dobânzii de întârziere.

În motivarea recursului a invocat că, încheierea instanței de insolvență este lipsită de temei și contravine prevederilor legislației în vigoare. În speță, a susținut că potrivit pct.6.2. al Contractului nr.30V/14 din 04 iulie 2014 de vânzare-cumpărare a betonului și mortarului, încheiat între SRL „Beton Service” și SRL „Jurdecor Construct” pentru încălcarea termenului de achitare a plăților prevăzute de prezentul contract, cumpărătorul este obligat să plătească în favoarea vânzătorului o penalitate în mărime de 0,1% din suma neplătită pentru fiecare zi calendaristică de întârziere.

Indică că, conform calculului anexat la cererea de validare din 05 octombrie 2016, concretizat prin cererea din 20 ianuarie 2017 penalitatea constituit 113 235,49 lei.

Menționează că, cererea SRL „Beton Service” privind validarea sa în calitate de creditor chirografar al SRL „Jurdecor Construct” cu creanța de rangul VI sub forma penalității contractuale este licită și întemeiată, fiind respinsă nejustificat de instanța de insolvență.

La 20 martie 2017 în adresa intimatului a fost expediată copia recursului declarat de SRL „Beton Service” cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței.

La 26 aprilie 2017, lichidatorul SRL „Jurdecor Construct” în proces de faliment, Magnet Victor, nu a prezentat referință la recursul declarat de SRL „Beton Service”.

Potrivit art. 425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Potrivit art. 8 alin. (1) al Legii insolvenței nr. 149 din 29.06.2012, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

În același timp, intervalul de timp stabilit de lege în cadrul căruia părțile sunt în drept să declare recurs este de 15 zile din momentul pronunțării încheierii sau primirii încheierii integrale.

Acest termen poate fi restabilit printr-o încheiere, cu examinarea recursului în fond, dacă persoanele îndreptățite solicită acest lucru și prezintă probe veridice, ce confirmă imposibilitatea de a fi putut depune recursul în termen.

După cum rezultă din materialele dosarului, Curtea de Apel Chișinău a emis încheierea recurată la 30 ianuarie 2017 (f.d. 55).

Totodată, potrivit materialelor cauzei, instanța de recurs reține că încheierea recurată a fost expediată părților la 13 februarie 2017 (f.d. 58).

Cererea de recurs a fost depusă la 13 februarie 2017 (f.d. 59-62). Prin urmare, Colegiul conchide că recurentul a depus cererea de recurs în termenul legal de atac cu recurs.

Potrivit art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului în raport cu criticile invocate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ consideră recursul neîntemeiat și pasibil de a fi respins, cu menținerea încheierii recurate, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să-l respingă și să mențină încheierea.

Încheierea recurată este adoptată în conformitate cu normele de drept procedural și material și cu aprecierea completă a tuturor probelor și a circumstanțelor ce vizează creanțele contestate – motiv pentru care de către Colegiu este considerată legală și întemeiată.

Din materialele cauzei rezultă că recurentul își exprimă dezacordul cu soluția instanței de insolvabilitate prin care a fost respinsă contestația privind neinclusiunea creanțelor la rangul VI și nevalidarea sumei de 113 235,49 lei cu titlu de penalitate și a sumei de 275 240, 13 lei cu titlu de dobândă de întârziere, în tabelul definitiv a debitorului SC „Jurdecor Construct” SRL.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că încheierea recurată este legală și întemeiată, pornind de la următoarele.

Potrivit art. 356 CPC, cererea de declarare a insolvabilității se judecă în instanță conform normelor generale din prezentul cod, cu excepțiile și completările stabilite de legislația insolvabilității.

Potrivit art. 140 alin. (1) al Legii insolvabilității nr. 149 din 29.06.2012, dacă are o creanță față de debitor născută anterior datei deschiderii procedurii, creditorul înaintează în scris creanța, indiferent de tipul ei, printr-o cerere de admitere a creanțelor adresată instanței de judecată care examinează cauza de insolvabilitate a debitorului.

Cererile de admitere a creanțelor se consemnează într-un registru, care se păstrează în instanță. (3) Cererea de admitere a creanței trebuie făcută chiar dacă aceasta nu este stabilită printr-un titlu.

În conformitate cu prevederile art. 141 alin. (1) al aceleiași legi, cererea de admitere a creanțelor are același regim juridic ca și cererea de chemare în judecată, cu excepțiile stabilite la art.19. (2) Cererea va cuprinde: numele/denumirea creditorului, domiciliul/sediul, suma datorată, temeiul creanțelor, precum și mențiuni cu privire la eventualele drepturi de preferință sau garanții. (3) La cerere se anexează documentele justificative din care izvorăsc creanțele și actele de constituire de garanții.

Potrivit art. 142 alin. (1) al Legii insolvabilității nr. 149 din 29.06.2012, creanțele se supun procedurii de verificare, prevăzută de prezenta lege, de către administratorul provizoriu sau administratorul insolvabilității, sau de lichidator, cu excepția creanțelor constatate prin titluri executorii necontestate în termenele prevăzute de legi speciale. (2) Nu se supun procedurii de verificare creanțele bugetare rezultând dintr-un document executoriu necontestat în termenele prevăzute de legi speciale. (4) Administratorul insolvabilității/lichidatorul va proceda de îndată la verificarea fiecărei cereri de admitere înregistrate la instanța de insolvabilitate și a documentelor depuse și va efectua o cercetare amănunțită pentru a stabili legitimitatea, valoarea exactă și prioritatea fiecărei creanțe. (7) O creanță se înscrie în tabel ținându-se cont atât de suma datorată efectiv, cât și de dobânda corespunzătoare sau de penalitatea, sau de orice alt accesoriu calculat până la data deschiderii procedurii, așa cum rezultă din actele depuse la dosar.

Potrivit art. 143 alin. (4) al Legii insolvabilității, după intentarea procedurii de insolvabilitate sau a procedurii simplificate a falimentului, administratorul insolvabilității/ lichidatorul va întocmi tabelul definitiv al creanțelor, care va cuprinde toate creanțele înaintate împotriva patrimoniului debitorului la data intentării procedurii de insolvabilitate sau a procedurii simplificate a falimentului, inclusiv creanțele acceptate în tabelul preliminar. În tabelul definitiv se arată suma

solicitată, suma admisă de administratorul insolvenței/lichidator și rangul de prioritate al creanței.

Tabelul definitiv al creanțelor se aprobă de către instanța de insolvență la ședința de validare a creditorilor. (5) La expirarea termenului de verificare, administratorul/lichidatorul depune imediat tabelul definitiv în instanța de judecată care examinează cazul de insolvență a debitorului. Creditorii și debitorul au acces la tabelul creanțelor și pot face contestații față de creanțele admise de administrator/lichidator în tabel, precum și asupra celor înlăturate. (6) O creanță acceptată și inclusă de administratorul insolvenței/lichidator în tabelul definitiv al creanțelor se consideră validată dacă, cu cel puțin 3 zile lucrătoare înainte de ședința de validare, nu a fost contestată de debitor sau de un creditor ori dacă contestația ridicată a fost înlăturată. Contestația debitorului nu se opune validării creanței.

După cum rezultă din materialele cauzei, la 05 octombrie 2016, SRL „Beton Service” a depus cererea de validare a creanțelor în mărime de 631 213,41 lei, penalitate contractuală în mărime de 116 143,38 lei și dobânda de întârziere în sumă de 282 636,6 lei, iar administratorul insolvenței nu a trecut-o în tabelul creanțelor nici în rubrica „validate”, nici în rubrica „contestate” creanța în mărime de 116 143,38 lei cu titlu de penalitate și suma de 282 636,6 lei cu titlu de dobândă de întârziere.

Potrivit art. 144 alin. (1) al Legii insolvenței, debitorul și creditorii pot să formuleze contestații cu privire la creanțele și la drepturile de preferință neadmise sau trecute integral sau parțial de administratorul insolvenței/lichidator în tabelul definitiv. (9) Instanța de insolvență soluționează contestația prin încheiere care poate fi contestată cu recurs. Încheierea irevocabilă prin care contestația este admisă sau respinsă cu validarea creanței este executorie pentru administratorul insolvenței/lichidator și pentru toți creditorii. Încheierea constituie temei pentru rectificarea tabelului definitiv al creanțelor sau a tabelului definitiv consolidat fără a se convoca ședință specială de validare.

Astfel, pornind de la prevederile legale care reglementează contestarea creanțelor, Colegiul conchide că încheierea instanței de insolvență de respingere ca neântemeiată a contestației înaintată de SRL „Beton Service” privind neinclusiunea creanțelor la rangul VI și nevalidarea sumei de 113 235,49 lei cu titlu de penalitate și a sumei de 275 240, 13 lei cu titlu de dobândă de întârziere, în tabelul definitiv al debitorului SC „Jurdecor Construct” SRL, este legală.

În acest sens, Colegiul conchide că instanța de insolvență corect a constatat că, potrivit Tranzacției de împăcare din 09 iulie 2014, părțile amiabil au convenit care obligație urmează a fi executată de către debitor - obligația pecuniară în mărime de 420 242,50 lei, 21 098,48 lei dobândă de întârziere, 13 240,23 lei și 2 562,90 lei cu titlu de cheltuieli de judecată, o parte din datorii fiind achitate de către debitor până la intentarea procesului de insolvență.

Ca urmare, tranzacția în cauză a căpătat puterea lucrului judecat, iar creditorul în cazul dat nu și-a rezervat dreptul de a calcula dobânda de întârziere și penalitate în continuare, or, instanța a constatat anterior ca fiind validă doar această creanță.

Or, potrivit prevederilor art.8,514 Cod civil, pentru ca o creanță să fie executată, aceasta trebuie să existe, iar conform art. 11 Legea insolvenței componența și mărimea obligațiilor debitorului sunt cele existente la momentul depunerii cererii

introdutive, iar conform alin.(2), se iau în calcul obligațiile pecuniare (datoriile), mărimea datoriilor la credite, la împrumut, plus dobânda de întârziere la împrumut.

După cum rezultă din norma legală în cauză, în procedura de insolvență nu se prevede calcularea de către creditor la datoriile pecuniare a penalităților și dobânzilor de întârziere, dacă acestea nu rezultă dintr-un titlu executoriu, or, penalitatea și dobânda de întârziere nu sunt plăți pecuniare.

Mai mult ca atât, norma în cauză prevede luarea în calcul a obligațiilor pecuniare născute până la momentul depunerii cererii introdutive, dar nu cele care se calculează de către creditor după intentarea procedurii de insolvență, așa după cum rezultă din cererea de validarea creanțelor depusă de către SRL „Beton Lux”.

Prin urmare, creanța este validă atunci, când ea a ajuns la scadență, care trebuie să fie certă - neîndoieală în sensul ca asupra ei să nu fie conturat un litigiu; lichidă - având un quantum precis determinat; exigibilă - a cărei executare creditorul poate să o pretindă imediat.

Or, potrivit art.75 alin.(3) Legea insolvenței, din momentul intentării procedurii de insolvență, calcularea penalităților, dobânzilor și altor plăți aferente datoriilor creditoare ale debitorului se suspendă.

Astfel, Colegiu conchide că creanța în mărime de 113 235,49 lei cu titlu de penalitate și a sumei de 275 240, 13 lei cu titlu de dobândă de întârziere este calculată de SRL „Beton Lux” după omologarea tranzacției de împăcare de către instanța de insolvență și după intentarea procedurii de insolvență față de debitorul SC „Jurdecor Construct” SRL.

În această ordine de idei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ constată netemeinicia motivelor invocate de către recurent în cererea de recurs.

Ținând cont de cele expuse și conducându-se de prevederile art. 427 lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Se respinge recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Beton Service”.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 30 ianuarie 2017, în cauza privind derularea procesului de insolvență a Societății cu Răspundere Limitată „Jurdecor Construct”.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător

Judecătorii

Tatiana Vieru

Oleg Sternioală

Nicolae Craiu